

JEOMETRYCKI (1) *ai*

N sg f jeometryckå.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Przymiotnik od „jeometryja” ‘dział matematyki’ [geometricus – co ku pomierzeniu ziemie należy; geometrica scientia – nauka pomierzania ziemie Mącz 144c; – do rozmierzenia ziemie przynależący Calep; miernicki – geometricus Cn]:

Wyrażenie: »jeometrycka figura«: Rhombus, Nieyáka geometrycha [!] Figura cuius latera omnia sunt aequalia anguli vero obliqui Mącz 355c.

HJ